

TOEN trachtte hij den weg te vinden dwars door den tuin, maar hij geraakte meer en meer in de war. Zoo kwam hij bij een vijver, waar mijnheer de Boer altijd zijn gieter vulde.

Een witte kat zat er naar de goudvisschen te turen; zij zat heel stil, maar af en toe bewoog het puntje van haar staart, als om te laten zien, dat er toch leven in zat.

Petertje vond het maar beter om door te loopen en niet met haar te praten: hij had zooveel over katten gehoord van zijn neefje Benjamin.